

2013-10-24

Till läkarförbundets medlemmar med anställning inom IVO

Rapport från möte mellan företrädare från Sveriges läkarförbund och IVO den 21 oktober 2013

Från SLF: Karin Rhenman, chefsförhandlare SLF, Gösta Rüter inspektör och adjungerad ledamot i styrelsen för Saco-S vid IVO, Torbjörn Bidebo, ombudsman SLF

Från IVO: Gunilla Hulth-Backlund, Patric Winther och Anita Wallgren

Bakgrund: Sveriges läkarförbund, SLF hade våren 2013 skrivit till den tillträdande GD Gunilla Hulth-Backlund att vi önskade träffa henne för ett samtal om läkarnas roll, arbetsmiljö, rekrytering och löneutveckling. SLF hade sedan tidigare haft kontakt med dåvarande chefen för tillsynsavdelningen inom Socialstyrelsen om tillsynsläkarnas situation.

Titulatur: SLF anförde att det vore till gagn för såväl myndigheten som våra medlemmar att den intetsägande titeln inspektör avvecklades för berörda läkare och ersattes med en titel som mer specifikt anger yrkeskompetensen exempelvis en återgång till tillsynsläkare. Särskilt påtalades att vid medhandläggning av föredragande läkare, som vare sig företräder myndigheten eller är anställd, anges en korrekt titel ofta även med specialistbehörighet i skrivelser och beslut till skillnad från de anställda läkarna. Att använda den skyddade titeln läkare skulle enligt SLF:s uppfattning skapa en yttre och inre legitimitet.

Lönefrågan: Lönestatistik från början av 2000-talet presenterades av SLF. Läkarlönerna har procentuellt släpat efter påtagligt under tiden fram till nu inom SoS och ännu mer påtagligt om man jämför med läkarlönerna inom andra statliga myndigheter, med undantag av Läkemedelsverket. Handlingar i tre ex överlämnades. SLF framförde även att modellen med det ”lönesättande samtalet” inte fungerat för våra medlemmar möjligen med anledning av lönesättande chefers oförmåga att hantera ett sådant samtal.

Läkares arbetsuppgifter inom den helt regionaliserade och renodlade tillsynsmyndigheten: SLF påtalade att det inte finns någon policy över hur läkarna ska användas i den nya organisationen och att man inte har definierat läkarnas roll inom IVO. SLF framförde att det anses viktigt att läkare tilldelas sådana arbetsuppgifter, det finns gott om sådana, och inte som i nuläget här och var en avsevärd del arbetsuppgifter som inte kräver läkarkompetens samtidigt som sådana arbetsuppgifter tilldelas andra befattningshavare.

Rekrytering: SLF påtalade även att det finns för få läkare inom organisationen, hela rikets tillsyn av hälso- och sjukvården uppbärs av en drygt handfull läkare som dessutom inte

alltid tas i anspråk för läkararbetsuppgifter. Vidare påtalades vikten av att vara tydlig vid anställning av läkare då det som förespeglats läkare i annonser och anställningsintervjuer inte alltid återspeglar den verklighet man hamnar i. Provanställning har en direkt avskräckande effekt på viljan att söka arbete på myndigheten. Lönesättningens och löneutvecklingens betydelse vid nyrekryteringar kan inte underskattas.

Avslutande kommentar om mötet: Samtalen fördes i en positiv anda men naturligtvis utdelades inga löften från myndighetsledningen. Frågan om titulatur, för alla, är under någon form av utredning. Vidare ser man över rekryteringsbehovet och man har uppmärksammat att ett sådant föreligger nu och framöver. Det kan dock inte uppfattas att myndigheten har en klar uppfattning om läkarnas roll inom organisationen utan där svävar man på målet. Vad gäller löner och löneutveckling var man tystlåten men mottog informationen och sannolikt hade man inte sedan tidigare den bilden klar för sig.

För företrädarna från Sveriges läkarförbund

Karin Rhenman